

|| พะนิสัยด

บุญเจ็ด แก้วกระจ่าง : เรือง

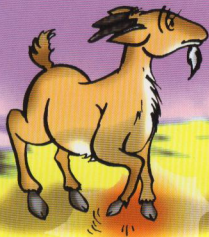
ประสิทธิ์ อึ้ง : ภาพ

มีแพะขาเก

จนถึงศาลา
จึงตรงเข้าไป
ขอตาฤๅษี

โซเซเดินมา
ของตาฤๅษี
กราบไหว้ทันที
ได้ช่วยรักษา

ฤๅษีสงสาร
หาแพะดีได้
เดินได้แคล้วคล่อง
ขอฝากชีวา

โอมอ่านทันใด
หายไวทันตา
ว่องไวนักหนา
เป็นข้ารับใช้

แพะหาผลไม้
ล้มกล้วยอ้อยมี
คอยปรนนิบัติ
ฤๅษีรักใคร่

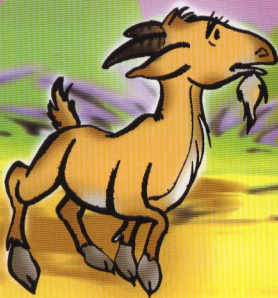
มาให้ฤๅษี
ทุกวี่วันไป
วีพัดเอาใจ
แพะนิสัยดี

อยู่มาวันหนึ่ง
มีเรื่องในวัง
เรื่องมีอยู่ว่า
ของเจ้าธานี

ใครปราบยักษ์ได้
บอกข่าวเล่าเรื่อง
แพะน้อยอาสา
จึงรีบกลับไป

กลองที่ตีดัง
ร้องปาวอึงมี
ธิดานารี
มียักษ์ลักไป
จะได้ครองเมือง
แพรวู้เร็วไว
บอกว่าเต็มใจ
บอกตาฤๅษี

ฤๅษีดีใจ
 ของมีฤทธิ์เดช
 แพะน้อยกราบก้ม
 ยักษ์เอ๋ยคราวนี้

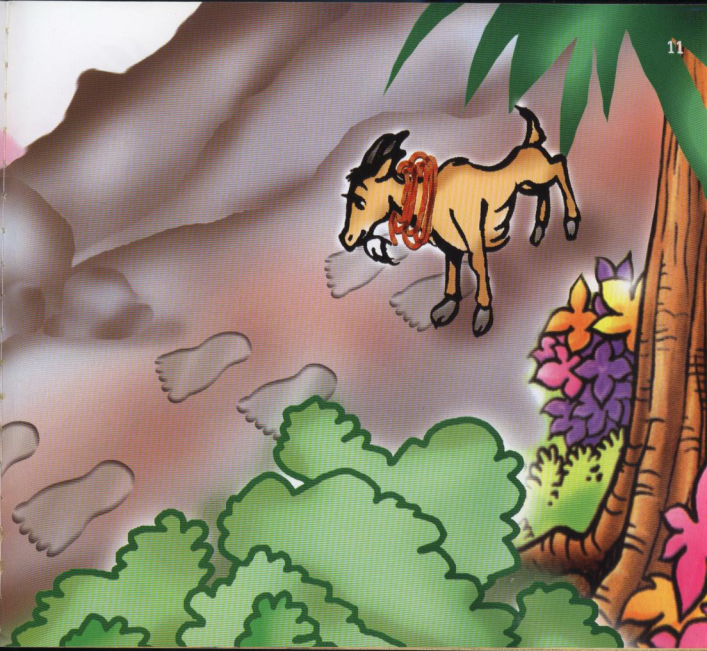
ให้เชือกวิเศษ
 วิเศษเหลือที่
 ชื่นชมของดี
 เห็นที่บรรลัษ

ต้นต้นเดินมา
มาถึงยังที่
เห็นมีถ้ำอยู่
รอยเท้าจำได้

ครบเจ็ดราตรี
ยกขาอาศัย
แพะรู้ทันใด
รอยใหญ่น่าดู

ค่อยย่อเงาเบา
 เห็นยักษ์ตัวดำ
 เสียงดังเหลือทน
 เพะหยิบเชือกชู

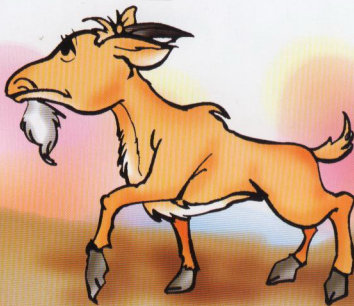
เข้าไปในถ้ำ
 นอนคว่ำหน้าอยู่
 ยักษ์กรนหนวกหู
 บูชาฤๅษี

เหวี่ยงเชือกมัดกาย
ร้องขอชีวา
ขอให้คำมั่น
ประพาศิตนดี

ยักษ์ร้ายลั่นท่า
ว่าจะทำดี
ตั้งแต่วันนี้
ให้มีศีลธรรม

แพะน้อยยกโทษ

แล้วปล่อยยักษา

ยักษ์ยกมือไหว้

แล้วแพะจึงนำ

ไม้โครงเช่นฆ่า

เลิกล่าบาปกรรม

พาไปในถ้ำ

ธิดาเข้าเมือง

เจ้าเมืองดีใจ
จัดงานครึกครื้น
เสร็จงานทันใด
แพะไม่รับเรื่อง

ได้ธิดาคืน
เร่งรีบลือเลื่อง
ให้แพะครองเมือง
ครองเมืองราชา

บอกว่าเป็นสัตว์
ขอเพียงเห็นใจ
พร้อมทั้งเพื่อนยักษ์
เจ้าเมืองจึงว่า

ซ่องซัดยิ่งใหญ่
เลี้ยงไว้เถิดหนา
จักขอเป็นข้า
เรานี้ยินดี

แพะว่าฤๅษี
ขอท่านการุณย์
ไปสร้างศาลา
ให้ท่านอยู่ดี

ผู้มีพระคุณ
ช่วยอีกสักที
ให้ตาฤๅษี
มีความสุขกาย

เจ้าเมืองซึ้งใจ
เอื้อเฟื้อมากมี
จึงโปรดประทาน
ครบกัณฑ์ทุกราย

แพะนิสัยดี
กตัญญูเหลือหลาย
จัดการมากมาย
สุขสบายกันเอย

